

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 207/22
15.6.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Сање Пејовић, председника већа, Ирене Трифуновић Радуловић и Јасне Беловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ђорђе Шекуларац, адвокат из Београда, Др Александра Костића 10, против тужених АЈО Медиа систем д.о.о. Београд, са седиштем у Београду, Косовска 26/III и ББ, чији је заједнички пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из Београда, Кнеза Милоша 28, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и тужених изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 412/20 од 10.03.2022. године, у седници одржаној дана 15.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 412/20 од 10.03.2022. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном и седмом изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 412/20 од 10.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени ББ, одговорни уредник "АЈО.РС", објављивањем забрањених информација на порталу "АЈО.РС" у тексту под насловом "...." ВВ је АА и његовом ... ГГ омогућио да зараде огроман новац – паклено су му се одужили (ФОТО)" са коментарима читалаца од дана ... године, повредио право на аутентичност и право на достојанство личности АА.

Ставом другим изреке, обавезани су тужени да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде права личности, части и угледа, тужиоцу исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.03.2022. године до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ од још 250.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате, на име душевних болова због повреде права личности, части и угледа.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ББ да о свом трошку објави увод и изреку пресуде без икаквих коментара и без одлагања на почетној страни интернет портала, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, поштујући правила прописана Законом о заштити података о личности.

Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом АЛЮ Медиа систем д.о.о. да уклони текст под насловом наведеним у ставу првом изреке, са интернет портала “ало.рс”.

Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог ББ да пресуду у преосталом делу објави без коментара и одлагања.

Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 69.200,00 динара, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење, до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац и то против одлуке из става трећег изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, а тужени против одлуке из става првог, другог, четвртог и седмог изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалбе странака нису основане.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама су јасни и потпуни.

Тужени АЛЮ Медиа систем д.о.о. Београд је издавач интернет портала “ало.рс”, а тужени Дејан Новаковић је одговорни уредник интернет портала. Дана .... године на интернет порталу је објављен текст са насловом “...” ВВ је АА и његовом ... ГГ омогућио да зараде огроман новац - паклено су му се одужили уз (ФОТО)”. У тексту испод наслова наведено је “Некадашњи председник Србије, ВВ је омогућио АА и његовом ... ГГ да млате народне паре, а сада га АА исмева на друштвеним мрежама”, испод чега се налази поднаслов “Расправа је почела на твитеру”, испод кога је

наведено: “Брале је био ... председника ВВ, овај му давао плату, хранио му породицу и ти фазони. Ово сад ваљда значи да је ВВ пајац. Не ложите се на људе као .... .., вечера и ти фазони”, текст се даље наставља: “ДД се надовезао на преписку са изјавом да ВВ може само бити председник Србије, на шта је АА оставио ироничан коментар. “Хахахахаха” написао је ГГ ..., а онда је и сликовито дочарао своје мисли, поред смајлија је оставио и пајаци, а тиме шаље јасну поруку ВВ”.

Из исказа тужиоца саслушаног у својству парничне странке је утврђено да је исти од 2018. године на мети државних медија, а посебно да се апострофира као ... ГГ, те да се о њему пише у негативном контексту. У периоду од 2008. до 2012. године био је саветник председника РС ВВ, ... и ... Државног савета за Србију у региону и дијаспори, а од 2000. године је један од ... хуманитарне организације “Наша Србија”, те је овакав текст повредио не само њега, већ и његову породицу и његове пријатеље, јер су могли да стекну утисак да је преварант који је, како се у тексту наводи: “млатио народне паре”. Истакао је да су изнесене нетачне и неистините информације, а које су увредљиве, јер вређају његово достојанство и углед. Такође је навео да га нико није контактирао пре објављивања предметног текста, а због наведеног текста појачали су му се здравствени проблеми, јер болује од бронхијалне астме и високог притиска.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да, иако су права личности политичара суженија него истоврсна права других лица због чега морају да толеришу и трпе више него остали, слобода изражавања је ограничена и кад су они предмет извештавања и критике, њиховим правом на част и углед. Наиме, према оцени првостепеног суда, тужени нису уложили потребан степен пажње примерен околностима ради провере истинитости информација које су објавили у наслову, а наведене речи да је “Млатио народне паре”, да је некадашњег председника Републике Србије, чији је био секретар, назвао “пајацием”, што тужилац у свом твиту није учинио, већ је само ставио илустрацију клоуна уз коментар на твитеру “Хахахахаха”, а који коментар је пренет у објављеном тексту, имају лезиону способност и објављивањем текста повређени су му част и углед, јер су информације о њему неистините и објективно увредљиве.

С обзиром на напред изнето, првостепени суд је применом одредби члана 5, 9, 79, 112 до 117 и 101 Закона о јавном информисању и медијима, одлучио као у ставу првом изреке пресуде. Применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима и одредбе члана 232 Закона о парничном поступку, првостепени суд је оценио да висина правичне новчане накнаде износи 50.000,00 динара, па је на основу члана 115 Закона о јавном информисању и медијима, ставом другим изреке, обавезао тужене и то првотуженог као издавача и друготуженог као одговорног уредника, да тужиоцу солидарно надокнаде проузроковану штету, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме накнада служи, док је у просталом делу до тражених 300.000,00 динара, ставом трећим изреке, тужбени захтев одбио. На досуђени износ накнаде првостепени суд је досудио и законску затезну камату почев од 10.03.2022. године до исплате, рачунајући од дана пресуђења, а на онсову одредбе члана 277 ЗОО.

Применом одредбе члана 120 Закона о јавном информисању и медијима, првостепени суд је обавезао друготуженог, као одговорног уредника у време доношења пресуде, да увод и изреку ове пресуде објави о свом трошку, на начин ближе описан у

изреци, па је одлучено као у ставу четвртом изреке пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је одлучио као у изреци, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд.

Неосновани су наводи жалбе тужених да су у тексту објављене само цитиране речи тужиоца и других учесника, које су они поставили на друштвеној мрежи “Твитер”. Ово из разлога што у наведеној преписци тужилац АА није написао оно што се наводи о ВВ и то у наслову “...”, иако у истом постоји његов коментар на тему ВВ, али не наведеним речима. Поред тога, у сваком случају наслов текста који садржи информације “ВВ је АА и његовом ... ГГ омогућио да зараде огроман новац” представљају речи које карактеришу тужиоца у негативном контексту, које вређају личност тужиоца и представљају повреду људског достојанства, заштићеног одредбом члана 18 Устава Републике Србије. Правилно је првостепени суд оценио да се овим речима тужилац карактерише као учинилац кривичног дела, чиме је повређена његова презумпција невиности, прописана одредбом члана 73 Закона о јавном информисању и медијима, а имајући у виду да се против истог не води кривични поступак.

Неосновани су наводи жалбе тужених да је првостепени суд погрешно закључио да, иако су код тужиоца као политичке личности права личности суженија него истоврсна права других лица, у конкретном случају претеже интерес тужиоца да се информације не објаве, јер су неистините и повређују част и углед тужиоца. Ово из разлога што слобода објављивања информација и мишљења о појавама, догађајима и личностима, која је регулисана чланом 4 и 5 Закона о јавном информисању и медијима, је ограничена обавезом дужне новинарске пажње из члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, а тужени нису контактирали тужиоца како би проверили изнете информације, нити су применили дужну новинарску пажњу за проверу истинитости наведених информација.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца и тужених да првостепени суд није правилно применио одредбу члана 200 Закона о облигационим односима када је одлучивао о висини нематеријалне штете на име душевних болова због повреде части и угледа. Имајући у виду све околности случаја, посебно интензитет напада на права и личност тужиоца, начин и средство којим је то учињено, првостепени суд је правилно утврдио правичну новчану накнаду која је адекватна значају повређеног добра, циљу коме служи и природи и друштвеној сврси обештећења, у смислу члана 200 ЗОО у вези члана 232 Закона о парничном поступку и која износи 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, сагласно члану 277 Закона о облигационим односима.

Ово имајући у виду да новчана накнада за овај вид штете има превасходно значај моралне сатисфакције, а та сврха постигнута је и висином досуђене накнаде побијаном пресудом, као и објављивањем одговарајућег дела пресуде у истом медију.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно образлагани.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 390 ЗПП.

**Председник већа-судија
Сања Пејовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић